

Kirpiklerin Ne Güzel

– F.Ç.Kabadayı · 16 Ocak 2018

Önce şunu söyleyeyim: “Şairin, yazarın iltifata ihtiyacı yoktur, en güzel iltifatları zaten onlar hissedip yazar.”

Geçenlerde bir misafirimize çay muhabbeti esnasında “Aaaa ne güzel kirpiklerin var senin” dedim.

Dememle birlikte eşim itiraz etti: “Sen de herkese aynı iltifatı yapıyorsun!” O an hem misafirin hem benim gözlerimiz faltaşı gibi açıldı. Hele benim durumumu düşünün. Yer yarılmadı yine. Eşime “daha önce kime dedim ki?” diye sorarken şaşkınlığım yüzüme oturmuş gitmeye de hiç niyeti yoktu. Eşim “hangi birini söyleyeyim,” diyerek imalı bir şekilde elini salladı. Bu hareketi çok şey anlatıyordu ama anlayamıyordum. “Deli Beşir’den başladık geçen hafta gelen misafire kadar hatırlatmaya çalıştı. “Evet, Deli Beşir’in kirpikleri sahiden çok güzeldi, kapkara ve uzun...” dedim. On beş yıl geçmiş ama halen dün gibi aklımda. “Adam Siirtli, olacak o kadar...” diyerek sebebine dikkat çekti. Bu arada bana diğerlerini hatırlatmaya çalışıyor ama ben hatırlamıyordum. Gerçekten unutkanımdır.

Misafir yabancı değildi, birlikte gülme krizine girmiş durumdaydık ve bana “Aşkolsun yenge, ben de gerçek sandım. Sevinmiştim.” diyerek gülüyor.

Ne kadar gerçek desem de elbette artık inanmıyor, bu arada eşim iddiasını ispat etmek için geçen haftaki misafiri arıyor. Telefondaki ses “kirpikleri hatırlamıyorum ama bana sanki yüzün güzel” demişti derken biz hoparlörden dinliyoruz. Yok artık diyorum kendime. Eşim psikolog gibi adam; “Sen aldırma arkadaş, bir kirpik takıntısı var ki kendinden başka herkesin kirpiğini beğenir. İnanmazsın kirpikleri dökülmüş birine dahi ‘kirpiklerin çıksa çok güzel olacak’ der” diyerek misafiri pışpışlıyor. Kim bilir kaç yıldır öyle gülmemiştik.

Misafire rezil olduğuma mı yanayım bir takıntım olduğunu öğrendiğime mi? Bu arada eşimle misafirimizin kirpiklerine dikkatle baktık, büyüteç olsa onunla bakacaktık, yazık ki kirpikleri belli belirsizdi. Yolcu ederken eşim “Dikkat et kirpiklerin kapıya takılmasın,” diyerek gülerken uğurladı.

İltifat güzel şeydir ama ben pek yapmam. Yapılmasını da istemem. Güzel görmesem söylemezdim. Herkesin güzel olduğunu düşünenlerdenim. Ama sırf iltifat olsun diye durup dururken bir laf etmediğimi düşünüyorum. “Yandan öyle görmüşüm demek ki” diyerek halen ısrar ediyordum.

Edebiyat dünyasında ahbap-çavuş ilişkisi dediğimiz içimizi parçalayan bir tabir vardır. Şiiri, nesiri, makalesi kötü olsa bile “Aman bu ne güzel bir şiir, ne de güzel olmuş, bu yazı mükemmel yazılmış” diyerek yakınına pohpohlayan çoktur. En yakınımla da bu hususta yalan söyleyemem. Herkesin bir yeteneği var; zorlamaya gerek yok. Olmuyorsa daha çok çalışmak lazım. Yine olmuyorsa vazgeçmek lazım. Ne zaman vazgeçeceğine de kendisinin karar vermesi lazım.

Eğer bu konuda yerli yersiz gönül almaya devam ederseniz “Herkes de kendini şair sanıyor, yüz

kişiden doksan dokuzu şairim diyor, yahu bu şairler ne kadar bencil, egoları amma da yüksek, niçin kimse birbirini beğenmiyor, o da gerçekten çok güzel yazdığını sanıyor” gibi cümleleri duyar durursunuz işte. Karşı tarafı kırmamak adına güzel dersiniz o da insanoğlu birine inanmazsa birine inanır. Güzel olmayana güzel demek yerine sadece çabası için takdir etseniz de mutlu olur düşüncesindeyim.

Bundan on yıl önce çok övdükleri şiirlerime şimdilerde gülmekten kırılıyorum. Diyorum ki “Ah hiç dostum yokmuş ki beni uyarsın, bunlar olmamış, biraz daha üstünde çalış, demlensin” dememiş. Ben de gaza gelip yazdıkça yazmışım. Şiir sandıklarımınla bir sürü kâğıt israf etmişim ama öğrenmeye de meyl etmişim. Vaz geçmemişim. Allah’ın sevdiği kuluymuşsunuz ki gaza gelip şiir kitabı çıkarmamışım.

“Marifet iltifata tabidir, iltifatsız marifet zayıdır” derler bilirsiniz, takdir gördükçe daha iyisini yazmak için çabalamışım ama beni sadece takdirin değil uygun bir dille olumlu olumsuz eleştirenlerin ilerlettiğini kendimden saklayamam. Takdiri, teşviki sever, iltifattan nefret ederim desem yalan olmaz. Fakat bir husus daha var ki beni öven ya da eleştirenin benden kaç beden büyük gömlek giydiğine dikkat ederim.

Velhasıl arkadaşlar, sizin kirpikleriniz güzel... E, ne de olsa Allah yaratmış. Ama velakin hangi tür yazıyorsanız olup olmadığına onun ustası karar versin. O konuda konuşmak bana düşmez. Herkes bilir ki bu işe gönlünüzü vermezseniz ilerlemek mümkün değildir.

Kul Ahmet’in herkesin bildiği o güzel türkünün sözleriyle bitirelim biz de muhabbetimizi;

Dedim kaşın Zülfıkar mı, dedi ki yay
Dedim cemalin güzel, dedi ki ay
Dedim seni seviyorum, dedi ki vay
Dedim bende gönlün var mı, dedi ki yoh yoh, söyledi yoh yoh...

Dedim senin işin nedir, dedi seyran
Dedim sen de sevda mı var, dedi püryan
Dedim senin neyin vardır, dedi üryan
Dedim senin malın var mı, dedi ki yoh yoh, söyledi yoh yoh...